

Transformačné účinky digitalizácie na participáciu mladej generácie v prostredí kultúrneho dedičstva

Vladimír FILIP

Abstrakt

Digitálna transformácia zásadným spôsobom rekonfiguruje spôsoby, akými mladá generácia prístupuje ku kultúrnemu dedičstvu, pričom umelá inteligencia sa stáva jedným z jeho kľúčových transformačných činiteľov. Kultúrne inštitúcie ako múzea, galérie, knižnice či archívy, čoraz intenzívnejšie integrujú AI do procesov dokumentácie, kurátorstva a interpretácie, čím reflektujú meniace sa potreby digitálnych používateľov. Mladí ľudia, ako najaktívnejší aktéri digitálnej kultúry, vstupujú do kultúrneho dedičstva nielen ako príjemcovia, ale ako spolutvorcovia a interpretátori jeho digitálnych foriem. Technológie založené na AI umožňujú vznik interaktívnych, multimodálnych a personalizovaných zážitkov, ktoré podporujú participáciu a hlbšie zapojenie mládeže. Súčasne grantové programy EÚ vytvárajú priaznivé podmienky pre zapojenie mladých odborníkov do digitalizačných a interpretačných projektov a výziev. Kombinácia tvorivosti mladej generácie a potenciálu AI otvára priestor pre inovácie v oblasti kultúrnej komunikácie 21. storočia.

Kľúčové slová:

kultúrne dedičstvo, mladá generácia, AI, digitalizácia, participácia

Abstract

Digital transformation is fundamentally reconfiguring the ways in which the younger generation approaches cultural heritage, with artificial intelligence becoming one of its key transformative factors. Cultural institutions such as museums, galleries, libraries, and archives are increasingly integrating AI into their documentation, curation, and interpretation processes,

reflecting the changing needs of digital users. Young people, as the most active participants in digital culture, are entering cultural heritage not only as recipients, but as co-creators and interpreters of its digital forms. AI-based technologies enable interactive, multimodal, and personalized experiences that encourage participation and deeper engagement among young people. At the same time, EU grant programs create favorable conditions for the involvement of young professionals in digitization and interpretation projects and challenges. The combination of the creativity of the younger generation and the potential of AI opens up space for innovation in the field of cultural communication in the 21st century.

Keywords

cultural heritage, young generation, AI, digitization, participation

Úvod

Digitálna transformácia súčasnosti výrazne mení spôsob akým mladá generácia integruje s kultúrnym dedičstvom. Umelá inteligencia (AI) sa stáva neoddeliteľnou súčasťou inštitúcií, ktoré sa tradične spájali s minulosťou, stabilitou a konzervatívnymi prístupmi. V súčasnosti práve tieto inštitúcie ako múzeá, galérie, knižnice či archívne centrá čoraz intenzívnejšie využívajú nové technológie s cieľom zatriktívniť svoje obsahy, zvýšiť dosah a sprístupniť kultúrne dedičstvo novým skupinám publika, vrátane mladých ľudí. Ako ukazuje aj Európske parlamentné výskumné centrum (2023), AI už nie je futuristickým nástrojom v kultúrnej sfére, pretože od rekonštrukcie umeleckých diel cez automatizovanú identifikáciu autorov až po personalizované návštevnícke zážitky, napríklad prostredníctvom projektov typu „*The Voice of Art*“, ktoré umožňujú interakciu s dielami v reálnom čase prostredníctvom chatbotov a NLP technológií.

Mladá generácia je súčasne najväčším používateľom digitálnych médií, sociálnych platforiem a prvkov participatívnej kultúry. Pre súčasnosť to znamená, že otvára nové horizonty, a to také, že mládež sa už nielen prispôsobuje technologickému vývoju, ale sama sa stáva spoluautorom, spolutvorcom a spoluurčovateľom kultúrnej pamäte. Tento proces má potenciál transformovať tradičné modely kultúrnej participácie na dynamické a kolaboratívne prostredie, v ktorom AI zohráva kľúčovú rolu. Cieľom tohto príspevku je analyzovať transformačné účinky

digitalizácie na participáciu mladej generácie v kontexte kultúrneho dedičstva, s dôrazom na teoretické východiská vzťahu AI a kultúrneho dedičstva; pozíciu mladých ako spolutvorcov kultúrneho dedičstva a na špecifické formy tvorby a vizuálnej komunikácie.

Teoretické východiská

Ako uvádzajú autori Horemuž & Švec (2025, s. 53): „žijeme v dobe poznačenej prudkými sociálnymi, kultúrnymi, technickými a technologickými zmenami, ktoré zásadným spôsobom ovplyvňujú spoločenské prostredie a ľudskú existenciu. Prechod na informačnú spoločnosť založenú na moderných technológiách, umelej inteligencii a sociálnych médiách priniesol kvalitatívne nové sociálne, kultúrne a politické riziká. V tejto súvislosti výskumy ukazujú, že príprava študentov na budúcnosť, v ktorej umelá inteligencia tvorí kľúčový prvok mediálnej komunikácie, je nevyhnutnou súčasťou moderného vzdelávacieho procesu“.

Digitálna transformácia kultúrneho dedičstva sa v posledných rokoch rovnako prudko zrýchľuje. Ako konštatuje Európske parlamentné výskumné centrum (2023), AI je v súčasnosti schopná pokročilých činností, ktoré zásadne menia procesy dokumentácie, konzervácie, kurátorstva aj interpretácie kultúrnych artefaktov, pričom sa čoraz viac využívajú aj v múzeách a archívoch. Významný vplyv majú aj koncepčné rámce UNESCO, OECD a Európskej únie, ktoré zdôrazňujú potrebu etického využívania AI, transparentnosti algoritmov a inkluzívneho prístupu k tvorbe digitálneho kultúrneho dedičstva.

„Procesy, ktoré tvorili základ knižníc – získavanie, organizovanie, navigovanie a archivovanie informácií či dokumentov – sa musia stále viac zameriavať na potreby používateľov a na interaktívny prístup k integrovaným multimédiám. Iba tak budú schopné plnohodnotne plniť svoju úlohu v súčasnom, stále viac digitálnom svete, ktorý neustále prináša nové technológie“ (Filip, 2024, s. 37)

Knižnice, múzeá a ďalšie pamäťové inštitúcie sú dnes nútené prispôbovať svoje služby a komunikačné mechanizmy novým generáciám digitálnych používateľov. Ide tak o adaptáciu v kontexte digitálneho sveta, ktorá mení profesijné roly odborných pracovníkov, otvára cestu novým metódam vzdelávania a tvorby obsahu a zároveň umožňuje iluzívnejšiu participáciu rôznych skupín publika (Grupač, Filip, Somr & Maček 2024).

AI umožňuje mladým ľuďom aktívne vstupovať do kultúrneho dedičstva prostredníctvom nástrojov pre rekonštrukciu historických objektov, napr. modely 3D rekonštrukcií. Taktiež umožňuje aj vizualizáciu neexistujúcich alebo poškodených kultúrnych pamiatok, ale aj pomocou kurátorských digitálnych platforiem, ktoré umožňujú aby sami vytvárali výklad a rozprávanie.

Zásadná zmena sa týka samotného spôsobu kontaktu mladých s kultúrnymi objektmi. V minulosti bolo dedičstvo prezentované najmä staticky, formou vitrín, tabúl a textových výkladov. Dnes výskumy ukazujú, že mládež reaguje pozitívnejšie na prostredia, ktoré sú interaktívne, vizuálne dynamické, multimodálne a založené na dotykových, herných alebo participatívnych prvkoch. Štúdia o digitálnych interaktívnych zážitkoch v múzeách súčasného umenia (2020), potvrdzuje, že mladí návštevníci vnímajú digitálne expozície ako atraktívnejšie, dokážu pri nich stráviť dlhší čas, pričom si aj lepšie pamätajú informácie, ktoré sú spojené s interakciou. Mladí oceňujú aj možnosť priamo ovplyvňovať zobrazený obsah. Takáto interaktivita je mechanizmom učenia, pričom si mladí osvojujú poznatky cez činnosť, nie cez pasívny prenos informácií.

„Umelou inteligenciou sprostredkovaná komunikácia (AI – Mediated Communication, AI-MC), teda medziľudská komunikácia, do ktorej vstupuje systém umelej inteligencie schopný upravovať, rozširovať, či dokonca generovať obsah s cieľom naplňať komunikačné a vzťahové ciele, sa čoraz viac stáva súčasťou ľudskej interakcie“ (Pošteková & Brisudová, 2025, s. 152)

Zo správy Európskeho parlamentu (2023) vyplýva, že jednou z najväčších výhod využívania AI v kultúrnych inštitúciách je schopnosť personalizovať obsah. AI dokáže analyzovať preferencie mladých návštevníkov, ich predchádzajúce voľby či štýl správania a následne im odporúčať tematicky podobné exponáty, multimediálne vysvetlenia alebo interaktívne trasy v múzeu a doplnkové digitálne materiály. Personalizácia môže zvýšiť záujem mladej generácie o kultúru, najmä ak sú výstupy prezentované v jazyku a formáte, ktorý je im prirodzený.

Mladí ako spolutvorcovia kultúrneho dedičstva

Digitalizácia kultúrneho dedičstva a rýchlo sa rozvíjajúce technológie umelej inteligencie zásadne menia spôsoby, akými sa mladí ľudia zapájajú do kultúrnych procesov. Kým v minulosti bola participácia mladej generácie prevažne sprostredkovaná formálnymi

vzdelávacími inštitúciami či tradičnými kultúrnymi organizáciami, dnes sa vďaka digitálnym nástrojom otvára priestor pre aktívnu, tvorivú a decentralizovanú účasť. AI umožňuje nielen nové formy dokumentácie, interpretácie a komunikácie kultúrnych obsahov, ale podporuje aj vznik participatívnych platforiem, v ktorých mladí vystupujú ako spolutvorcovia kultúrneho dedičstva, nie sú len pasívnymi konzumentmi.

Zapojenie mladých do kultúrneho dedičstva tak nadobúda nový rozmer pričom sa ich pohľady, tvorivé výstupy a digitálne kompetencie stávajú kľúčovým faktorom pri transformácii spôsobov, akými spoločnosť rozumie minulosti, identite a kultúrnym hodnotám. Súčasne sa ukazuje, že práve kombinácia mladej generácie a umelej inteligencie predstavuje výrazný potenciál pre demokratizáciu a inovácie v oblasti kultúrneho dedičstva, avšak pri zachovaní kritickej reflexie, interdisciplinarite a etických zásad.

Kultúrne dedičstvo v jeho hmotnej aj nehmotnej podobe predstavuje komplexný súbor artefaktov, tradícií, prejavov a pamäťových stôp, ktoré poskytujú jedinečné svedectvo o historickom vývoji ľudskej spoločnosti. Zachytáva obraz doby, v ktorej jednotlivé prvky vznikli, a odráža hodnoty, normy, estetické predstavy či sociálne štruktúry minulých generácií (Filip, 2024). Vďaka tomu sa kultúrne dedičstvo stáva kľúčovým prostredím, v rámci ktorého sa spája minulosť s prítomnosťou a v ktorom si spoločnosti uchovávajú kolektívnu pamäť, identitu a historickú kontinuitu.

Do tejto rozsiahlej kategórie patria nielen objekty a dokumenty vzniknuté tvorivou alebo remeselnou činnosťou človeka, ale aj pramene mapujúce politický, sociálny, hospodársky či kultúrny vývoj od najstarších čias až po súčasnosť. Ide o rukopisy, tlače, archívne dokumenty, umelecké diela, architektonické pamiatky či archeologické nálezy, ako aj o formy nehmotného dedičstva, akými sú ústne tradície, jazyk, rituály, spoločenské praktiky alebo hudobno-tanečné prejavy.

Hodnota kultúrneho dedičstva spočíva v jeho historickom, kultúrnom, spoločenskom aj identitotvornom rozmere. Predstavuje zdroj poznania, ktorý umožňuje pochopiť procesy formujúce dnešnú spoločnosť, a zároveň poskytuje rámec, prostredníctvom ktorého si súčasné aj budúce generácie môžu uvedomovať vlastnú kultúrnu zakotvenosť. Jeho zachovanie je preto nevyhnutné, nielen ako ochrana pred fyzickým zánikom, ale aj ako zabezpečenie jeho interpretovateľnosti, dostupnosti a prenosu v meniacich sa podmienkach súčasného sveta. V súčasnom prostredí globalizácie, digitalizácie a rýchlych technologických zmien nadobúda

táto úloha ešte väčší význam. Kultúrne dedičstvo sa stáva nielen predmetom ochrany, ale aj dynamickým zdrojom kreatívnych a spoločenských inovácií. Jeho udržanie a rozvoj tak priamo súvisí s kvalitou kultúrneho života, vzdelávania, občianskej angažovanosti a schopnosti spoločnosti odovzdávať hodnoty, skúsenosti a pamäť ďalším generáciám.

Mladí ľudia dnes čoraz častejšie vstupujú do priestoru kultúrneho dedičstva prostredníctvom participatívnych online metód, napríklad tvorbou digitálnych príbehov, vizuálnych naratívov, audiovizuálnych diel, sociálnych kampaní alebo reinterpretácii lokálnej histórie. Tieto aktivity nielen rozširujú tradičný kánon, ale zároveň posilňujú prepojenie medzi dedičstvom a súčasnou sociálnou realitou.

Iniciatívy typu „Mladý ambasádor kultúrneho dedičstva“ poskytujú priestor mladým lídrom na aktívnu participáciu v projektoch kultúrneho dedičstva. Úlohou ambasádorov je komunikovať hodnoty kultúrneho dedičstva, vytvárať nové obsahové formy, prepájať komunitu či podieľať sa na digitálnych aktivitách od vizuálnej propagácie po participatívnych výskum. Takéto programy podporujú rozvoj kompetencií, ako je kritické myslenie, digitálna gramotnosť či kultúrna mediácia.

V prostredí digitálnej transformácie a rastúcich možností umelej inteligencie získavajú mladí ľudia čoraz širší priestor zapájať sa do procesov týkajúcich sa kultúrneho dedičstva. Európske programy a grantové schémy financovania pritom zohrávajú tiež dôležitú úlohu v tom, že im umožňujú vstupovať do projektov zameraných na digitalizáciu, interpretáciu, prezentáciu či obnovu kultúrnych hodnôt. Pre mladých ambasádorov, začínajúcich tvorcov, študentov a mladých odborníkov tvoria tieto výzvy základný rámec, v ktorom môžu rozvíjať svoje kompetencie, učiť sa spolupracovať a zároveň aktívne formovať podobu kultúrneho dedičstva v európskom kontexte. V súčasnom období sú aktuálne otvorené najmä nasledovné grantové výzvy na ktorých sa môžu (spolu)podieľať:

(1) Podpora implementácie značky Európske dedičstvo (Európsky portál financovania, cit. 26.11.2025)

Táto výzva je určená projektom, ktoré sa zameriavajú na rozvoj, prezentáciu a komunikáciu lokalít nesúcich značku *European Heritage Label*. Podporuje predovšetkým aktivity, ktoré prispievajú k lepšiemu porozumeniu európskej histórie, hodnotám kultúrnej diverzity a spoločným identitám. Mladí ľudia sa môžu zapojiť ako účastníci vzdelávacích prístupov,

facilitátori tvorivých výstupov či autori digitálnych materiálov. Výzva zároveň podporuje inovatívne formy práce s publikom vrátane virtuálnych formátov či AI nástrojov, ktoré rozširujú možnosti interpretácie dedičstva.

(2) Výzva na podporu digitalizácie, vytvárania sietí a budovania zručností (Európsky portál financovania, cit. 26.11.2025)

Ide o európsku výzvu zameranú na digitalizáciu, ochranu a prezentáciu kultúrneho dedičstva. Výzva je otvorená kultúrnym inštitúciám, no priamo dáva priestor mladým odborníkom, praktikantom, technologickým riešiteľom a digitálnym tvorcom, ktorí sa chcú zapojiť do tvorby digitálnych archívov, vizuálnych kolekcií či interaktívnym interpretačných nástrojov. Význam tejto výzvy spočíva najmä v tom, že digitálne technológie, vrátane umelej inteligencie, otvárajú mladým generáciám nové možnosti, ako sprístupniť, uchovať a zdieľať európske kultúrne dedičstvo v modernej podobe.

(3) Výzva na zdieľanie miestnych osvedčených postupov európskych miest a regiónov (Európsky portál financovania, cit. 26.11.2025)

Výzva je určená mestám a regiónom všetkých veľkostí v širokom európskom geografickom priestore. Jej cieľom je identifikovať, dokumentovať a prezentovať miestne osvedčené postupy v oblasti kultúrneho dedičstva, ktoré reagujú na tzv. trojitú transformáciu, a to zelenú, digitálnu a sociálnu. Zapojenie mladých sa môže realizovať prostredníctvom participatívnych projektov, terénnych výskumov, digitálnej dokumentácie alebo zdieľania príkladov zo života komunity. Mladí občania tak môžu priamo ovplyvniť to, akým spôsobom sa lokálne dedičstvo zviditeľňuje na európskej úrovni.

(4) Výzva na podporu individuálnej mobility mladých tvorcov a kultúrnych pracovníkov (Európsky portál financovania, cit. 26.11.2025)

Táto výzva je zameraná na podporu krátkodobých pobytov, umeleckých rezidencií a študijných ciest v oblasti architektúry, kultúrneho dedičstva, dizajnu, módy, literatúry, hudby, performatívneho a vizuálneho umenia. Pre mladých predstavuje príležitosť získavať skúsenosti v medzinárodnom kontexte, spolupracovať s kultúrnymi inštitúciami v zahraničí a rozvíjať svoje kompetencie v odborných a tvorivých oblastiach. Tieto skúsenosti následne obohacujú aj miestne prostredie, keďže mladí prinášajú nové perspektívy, prístupy a kreatívne riešenia.

(5) Výzva na rozvoj inovatívnych prístupov k nehmotnému kultúrnemu dedičstvu (Európsky portál financovania, cit. 26.11.2025)

Cieľom tejto výzvy je podpora projektov, ktoré sa venujú nehmotnému kultúrnemu dedičstvu v zmysle kategórie UNESCO – ústne tradície, rozprávanie príbehov, rituály, spoločenské praktiky, slávnostné udalosti, remeselné techniky a ďalšie formy živého dedičstva. Výzva podporuje inovatívne, kreatívne a často interdisciplinárne prístupy, ktoré môžu zahŕňať aj digitálne technológie, s dôrazom na spoločenskú odolnosť, inklúziu a prepojenie tradície so súčasnými výzvami. Mladí odborníci alebo ambasádori sa môžu zapojiť ako facilitátori umeleckých projektov, dokumentaristi či tvorcovia digitálnych príbehov.

Tieto výzvy európskeho rámca poskytujú mladým ľuďom široký rámec participácie od tvorby digitálnych archívov až po rozvoj komunitných iniciatív či účasť v mobilných programoch. Tieto možnosti posilňujú ich tvorivú úlohu v kultúrnom dedičstve, umožňujú prepájať tradície s technológiami a podporujú vznik nových, inovatívnych foriem kultúrnej interpretácie. Vďaka týmto nástrojom sa mladí stávajú aktívnymi spolupracovníkmi kultúrneho dedičstva, nie len jeho pozorovateľmi, čo je kľúčové pre dlhodobú udržateľnosť a živú dynamiku európskeho kultúrneho priestoru.

Záver

Transformačné procesy súvisiace s digitalizáciou a rýchlym rozvojom umelej inteligencie zásadným spôsobom preformátovávajú povahu kultúrneho dedičstva aj mechanizmy jeho sprostredkovania mladej generácií. Kultúrne inštitúcie, ktoré sa tradične vyznačovali stabilitou, konzervatívnymi postupmi a pomalou dynamikou zmien, čelia dnes potrebe redefinovať svoje metodologické rámce, kurátorské prístupy i stratégie komunikácie s publikom. AI pritom nepredstavuje iba technologickú inováciu, ale výrazne ovplyvňuje epistemologické predpoklady, prostredníctvom ktorých spoločnosť kultúrne dedičstvo interpretuje, sprístupňuje a uchováva. Výsledkom je posun smerom k participatívnejším, inklúзивnejším a dynamickejšim modelom sprostredkovania kultúrneho obsahu, ktoré sú v súlade s očakávaniami a návykmi digitálnej generácie.

Mladí ľudia sa v kontexte týchto premien ukazujú ako kľúčoví aktéri schopní nielen využívať technologické nástroje, ale aktívne ich pretvárať v službu kultúrnej komunikácie. Ich spôsob

interakcie s kultúrnym dedičstvom sa zásadne odlišuje od tradičných foriem recepcie, a to tak, že namiesto pasívneho prijímania informácií preferujú prostredia, ktoré podporujú interaktivitu, vizuálnu expresivitu a možnosť okamžitej spätnej väzby. AI výrazne ovplyvňuje tento trend už len tým, že umožňuje personalizáciu kultúrnych zážitkov, adaptáciu obsahu na individuálne preferencie, ako aj tvorbu digitálnych systémov, v ktorých sa mladí môžu stať spolutvorcami a kurátormi.

Analýza súčasných európskych rámcov financovania ukazuje, že podpora mladej generácie v oblasti kultúrneho dedičstva nadobúda strategický význam. Grantové programy a výzva orientované na digitalizáciu, na rozvoj kompetencií či na podporu mobility vytvárajú podmienky pre aktívnu účasť mladých študentov a začínajúcich tvorcov. Tieto iniciatívy posilňujú ich schopnosť vstupovať do medzinárodných projektov, participovať na tvorbe digitálnych archívov, realizovať dokumentačné práce alebo implementovať inovatívne interpretačné metódy založené aj na AI. Programy ako „Mladý ambasádor kultúrneho dedičstva“ zároveň potvrdzujú rastúci dopyt po mladých facilitátoroch kultúrnej komunikácie, ktorí dokážu prepájať tradičné hodnoty s novými formami digitálnej tvorby, komunitnej participácie a vizuálnej komunikácie.

Umelá inteligencia však súčasne otvára aj otázky týkajúce sa etiky, transparentnosti a zodpovedného prístupu k spracovaniu kultúrnych dát. Prepojenie AI a kultúrneho dedičstva musí byť sprevádzané kritickou reflexiou. V kontexte uvedených skutočností možno konštatovať, že synergické prepojenie AI a mladej generácie predstavuje jeden z vektorov budúcnosti kultúrneho dedičstva. Mladí disponujú kompetenciami, tvorivým potenciálom a schopnosťou adaptácie, ktoré sú pre digitálne inovácie kľúčové, zatiaľ čo AI ponúka nástroje umožňujúce rozširovanie dostupnosti a nové formy kreatívnej práce s kultúrnymi obsahmi. Participácia mladých tak nie je sekundárnym doplnkom tradičného kultúrneho sektora, ale stáva sa nevyhnutným predpokladom pre jeho ďalší rozvoj a výzvy digitalizujúcej sa spoločnosti.

Zoznam použitých zdrojov

ARABACIOĞLU, B. C. & KARAYILANOĞLU, G. (2020). Digital interactive experiences in contemporary art museums. In.: *The Turkish Online Journal of Design, Art and Communication*. 2020. vol. 10 (4), pp.423-440 ISSN 2146-5193.

EU FUNDING PORTAL (2025). *Cultural heritage grants*. Online. dostupné na: <https://eufundingportal.eu/sk/cultural-heritage-grants/> [citované 2025-11-26].

EUROPEAN PARLIAMENT, (2023). *Artificial intelligence in the context of cultural heritage and museums Complex challenges and new opportunities*. European Union. 2023. pp. 11. Online. Dostupné na: www.europarl.europa.eu/thinktank [citované 2025-11-26].

FILIP, V. (2024) Knihovníci a knižnice – adaptácia v kontexte digitálneho sveta. In.: MAJEROVÁ, J. FILIP, V. *Knižnice v minulosti a v súčasnosti: knihovník v kontexte doby*. 2024. s. 74 ISBN 978-80-89832-34-7.

GRUPAČ, M.; FILIP, V.; SOMR, M.; MAČEK, D. (2024). Advancing Visual Literacy: Innovative Use of Artificial Intelligence Generated Meme Images as an Effective Tool in the Context of Media Communication. In: *European Journal of Media, Art & Photography*. vol. 12 (2), pp.102-111. DOI: <https://doi.org/10.34135/ejmap-24-02-06>.

HOREMUŽ, M., ŠVEC, J. (2025). Humanitné a sociálne vedy v aktuálnych krízových siločiach – politologická perspektíva problematiky. In.: ŠVEC, J. & HOREMUŽ, M. (ed.) *K otázkam súčasnosti z perspektívy humanitných a sociálnych vied*. 2025. ISBN 978-80-7556-166-4.

POŠTEKOVÁ, B. & BRISUDOVÁ, K. (2025). Umelá inteligencia ako nástroj dehumanizácie ? In.: ŠVEC, J. & HOREMUŽ, M. (eds.). *K otázkam súčasnosti z perspektívy humanitných a sociálnych vied*. s.149-164, 2025. ISBN 978-80-7556-166-4.

Autor

Mgr. Vladimír Filip, PhD.

vladimir.filip@fhv.uniza.sk

Katedra mediamatiky a kultúrneho dedičstva

Fakulta humanitných vied

Žilinská univerzita v Žiline

Univerzitná 8215/1

010 26 Žilina

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Mgr. Vladimír Filip, PhD. je absolventom doktorandského študijného programu Mediamatika a kultúrne dedičstvo na Katedre mediamatiky a kultúrneho dedičstva FHV UNIZA. Profesionálne sa zameriava najmä na životnosť digitálne zrodených dokumentov, pričom skúma nielen odolnosť a limity ich nosičov, ale aj problematiku dlhodobej archivácie, migrácie dát a záchrany ohrozeného digitálneho obsahu. Vo svojom výskume prepája technické aspekty digitálnej preservácie s metodologickými prístupmi digitálnych humanitných vied a kultúrneho dedičstva.

